

Dokument nr. 16

(1999–2000)

**Årsmelding for 1999 fra Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-,
overvåkings- og sikkerhetstjeneste
(EOS-utvalget)**

Dokument nr. 16

(1999–2000)

Årsmelding for 1999 fra Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste (EOS-utvalget)

Til Stortinget

1. UTVALGETS OPPRETTELSE, MANDAT OG SAMMENSETNING

Utvalgets opprettelse og mandat

Ved vedtak 18. juni 1993 besluttet Stortinget at det skulle etableres en parlamentarisk forankret kontrollordning for den militære etterretnings- og sikkerhetstjenesten, og for politiets overvåkingstjeneste. Beslutningen ble gjennomført ved vedtakelse av lov 3. februar 1995 nr. 7 om kontroll med etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste. Utfyllende instruks til loven ble gitt av Stortinget 30. mai 1995. Loven fastsetter at kontrollen skal utføres av et utvalg bestående av 7 medlemmer, herunder leder og nestleder, som alle velges av Stortinget. Funksjonsperioden er 5 år. Det er ikke varamedlemmer til utvalget.

Lov og instruks pålegger Stortingets kontrollutvalg (EOS-utvalget), å føre regelmessig tilsyn med etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste som utøves av offentlig myndighet eller under styring av eller på oppdrag fra offentlig myndighet. Det skal kontrolleres at virksomheten holdes innenfor rammen av gjeldende lover og direktiver og at det ikke øves urett mot noen eller nyttes mer inngripende midler enn det som forholdene gjør nødvendig. Kontrollen skal primært skje ved gjennomføring av inspeksjoner. Utvalget skal også behandle klager fra enkeltpersoner og organisasjoner, og utvalget kan ta opp saker av eget tiltak. Det er forutsetningen at det særlig er hensynet til enkeltpersoners (og organisasjoners) rettssikkerhet utvalget gjennom kontrollvirksomheten skal påse blir forsvarlig ivaretatt.

Utvalgets sammensetning

Rikard Olsvik var leder av utvalget fra 29. mai 1998 til 30. juni 1999, da hans funksjonsperiode utløp. Han ønsket ikke gjenoppnevning. Også for Stein Ørnhøi og Kjersti Graver løp funksjonsperioden ut 30. juni 1999. Stortingets presidentskap inn-

stilte på gjenoppnevning av Ørnhøi og Graver. Som ny utvalgsleder ble innstilt tidligere NATO-ambasador Leif Mevik. Etter dette har utvalget i dag følgende sammensetning (funksjonsperiodens utløp er angitt i kolonnen til høyre):

Leif Mevik, Oslo leder	30. juni 2004
Svein Grønnern, Oslo nestleder	30. juni 2001
Elsa Eriksen, Lenvik	30. juni 2001
Oddrunn Pettersen, Berlevåg	30. juni 2001
Stein Ørnhøi, Tvedestrand	30. juni 2004
Agnes Reiten, Torvikbukta	30. juni 2001
Kjersti Graver, Bærum	30. juni 2004

2. OVERSIKT OVER UTVALGETS VIRKSOMHET I 1999

Utvalgets virksomhet i 1999 har vært preget av tre større saker. To av sakene går direkte på utvalgets kontrollfunksjon: De spørsmål som oppstod om utvalgets innsyn i etterretningstjenesten, og følger av at utvalgets kjæremålsadgang er vedtatt opphevet. Utvalget har også foretatt en gjennomgang av Telenors protokoller over utførte telefonkontroller i saker om rikets sikkerhet.

Oversikt over inspeksjoner og møter

I løpet av året har utvalget gjennomført 22 inspeksjoner. Av disse er 6 avholdt i Overvåkingssentralen (OVS), 4 i Forsvarets overkommando/Sikkerhetsstaben (FO/S) og 2 i Forsvarets overkommando/ Etterretningsstaben (FO/E). Det er avholdt 10 inspeksjoner i regionale og lokale enheter innenfor tjenestene, og foretatt inspeksjon av personellsikkerhetstjenesten i 2 sivile etater.

Utvalget har foretatt 2 inspeksjonsreiser i løpet av året; til Molde 12.-13. januar, og til Harstad og Kirkenes 16.-18. juni. På reisene er det foretatt inspeksjon av regionale og lokale POT-enheter, av personellsikkerhetstjenesten ved militære avdelinger

sivile etater, og av ytre enheter i forsvarets etterretningstjeneste.

Utvalget har i 1999 avholdt 24 interne arbeidsmøter, og, sammen med utvalgets sakkyndige, gjennomført et en dags internt seminar om digitalisering og telekommunikasjon.

Utvalget samlet har gjennomført følgende eksterne møter:

I Forsvarets overkommando om sårbarhet innen tele- og datakommunikasjon

I Datatilsynet om Schengen Informasjonssystem

I Telenor om regler og prosedyrer for bistand ved telefonkontroll

I Justisdepartementet med statsråd Odd Einar Dørum

I FO/E om ulike deler av virksomheten

Utvalgets leder og sekretær har deltatt på FO/S sitt årlige seminar for militære klareringsmyndigheter, og hatt møter i Statens Post- og Teletilsyn og med tjenestene.

Oversikt over klagesaker og saker tatt opp av eget tiltak

I 1999 har det innkommet 17 klagesaker til utvalget, mot 21 i 1998. Av disse rettet 12 seg mot politiets overvåkingstjeneste, mens 5 rettet seg mot FO/S og gjaldt saker om nektelse og fratakelse av sikkerhetsklarering. Det innkom ingen klager som rettet seg mot FO/E eller underlagte ledd.

Det er opprettet 5 saker på grunnlag av forhold som er tatt opp av eget tiltak.

Bruk av sakkyndig bistand

Som opplyst i årsmeldingen for 1998, har utvalget engasjert en ekspert innenfor tele- og datakommunikasjon til å bistå utvalget ved inspeksjoner i POT og i Forsvarets etterretningstjeneste. Vedkommende har i OVS og i FO/E fått en generell innføring i de tekniske sidene ved virksomhetene, og han har deltatt ved utvalgets inspeksjon av Forsvarets stasjoner i 1999. Erfaringen er positiv. Også tjenestene har gitt uttrykk for at de ser det som en fordel for kontrollen at utvalget benytter sakkyndig bistand.

3. POLITIETS OVERVÅKINGSTJENESTE (POT)

Inspeksjoner, generelt om kontrollen med tjenesten

Utvalget har i 1999 gjennomført 6 inspeksjoner i OVS. I tillegg til dette har utvalgets leder og sekretær hatt flere møter i OVS i forbindelse med behandling av enkeltsaker.

Det er gjennomført inspeksjon ved POTs region-sentral i Finnmark (Kirkenes), og av 3 POT-enheter på distriktsnivå – Romsdal, Follo og Tønsberg.

Utvalget har i 1999 ikke hatt saker hvor det er uttalt kritikk mot POT. I ett tilfelle, etter inspeksjon av en lokal POT-enhet, ble det – i tilknytning til en konkret sak – påpekt skriftlig at saker som etter sitt innhold har karakter av personsaker ikke bør registreres i emnearkiv.

Utvalgets generelle inntrykk er at politiets overvåkingstjeneste nå har kommet langt i arbeidet med å etablere ryddige systemer, og en ryddig praksis, for registrering og arkivering. Innføringen av et skille også arkivmessig mellom etterforskingssaker og forebyggende saker har bidratt til dette. En annen viktig årsak er at uaktuelle saker er utskilt i egne arkiver for avgivelse til riksarkivet eller makulering. Dette er arkivmasse som ikke har operativ interesse, og som tjenesten nå sitter på utelukkende av hensyn til den midlertidige innsynsordningen.

I oktober 1999 forelå Justisdepartementets registreringsrundskriv for POT. Utvalget varslet i årsmeldingen for 1998 at det i første halvår 1999 ville påbegynne en gjennomgang av sideregistrene i OVS. Det ble imidlertid tidlig klart at rundskrivet ville foreligge i løpet av høsten 1999, og utvalget besluttet da å vente med en gjennomgang til registrene kunne vurderes opp mot rundskrivets bestemmelser.

Registreringsrundskrivet legger på de fleste områder klarere rammer for registrering av personopplysninger, for oppbevaringstid før makulering, og for bruk og utveksling. Så langt rundskrivet innebærer en klargjøring, forenkles kontrolloppgaven og dette styrker igjen rettssikkerheten. Men rundskrivet åpner også for bl a å etablere flere arbeidsregistre ved de enkelte enheter, og for bruk av databaserte arbeidsnotater. Her er det behov for utfyllende regler, som utvalget forstår vil bli fastsatt av overvåkings-sjefen. Utvalget ser det som en viktig oppgave å føre kontroll med personrelaterte opplysninger som finnes i registrene. En side ved dette er at edb-utviklingen stadig øker søketilgang og koblingsmuligheter. Arbeidet med implementering av regelverket vil derfor bli fulgt nøye, og utvalget vil i den forbindelse føre kontroll med hvordan eksisterende sideregistre innpasses i systemet.

Ved inspeksjoner av ytre ledd i POT har utvalget notert seg at det legges stor vekt på forebyggende arbeid, særlig rettet mot ekstrempolitiske miljøer hvor det utøves politisk motivert kriminalitet. Det er åpent tatt kontakt mot slike miljøer med sikte på å bryte dem opp på et tidlig stadium. Etter den informasjon utvalget har fått synes dette å være en effektiv arbeidsmåte. Utvalget ser positivt på en slik prioritering.

Klagesaker

Utvalget har i 1999 mottatt 12 klager fra enkeltpersoner, rettet mot POT. Sakene har stort sett vært begrunnet i mistanke om overvåking, i form av telefonavlytting, spaning eller annet. Samtlige klager er

undersøkt sentralt i OVS, og hvor utvalget har funnet grunn til det, også i POT lokalt. Utvalgets undersøkelser har ikke avdekket kritikkverdige forhold i noen av sakene.

Gjennomgang av Telenors protokoller i telefonkontrollsaker

I slutten av juli 1999 ble det slått opp i pressen at Telenor førte egne protokoller over telefonkontroller som bedriften utfører på oppdrag fra politi/påtalemyndighet. Det ble gitt inntrykk av at det dreide seg om et meget stort materiale som dokumenterte POTs telefonkontroll helt tilbake til 1945.

I brev 18. august 1999 ba Justisdepartementet EOS-utvalget vurdere å gjennomgå protokollene med sikte på å få avklart om Telenors behandling av opplysningene hadde vært i samsvar med gjeldende retningslinjer. Utvalget mente presseoppslagene ga grunn til å undersøke saken, og skrev i brev til Telenor og Justisdepartementet 24. september 1999 at det ville gjennomgå protokollene, primært med sikte på å kontrollere rettsgrunnlaget for den enkelte kontroll, men også Telenors regler og praksis for håndtering av telefonkontrollsaker dersom gjennomgangen skulle avdekke uregelmessigheter som kunne gjøre det aktuelt.

Protokollene ble i første omgang gjennomgått i Telenor. Det viste seg at omfanget var betydelig mindre enn man hadde fått inntrykk av gjennom pressen. Materialet var ikke komplett, verken med hensyn til teleområder eller tidsperioder. Utvalget ba Telenor om å få fremlagt alt relevant arkivmateriale, og utvalget har lagt til grunn at alt som forefinnes i bedriften har vært fremlagt. Det forelå ikke protokoller som gikk lenger tilbake enn til 1986. Hovedtyngden av materialet gjaldt saker fra 90-tallet.

I de sakene som gjaldt rikets sikkerhet, ble abonnentnavn fremsøkt, og sakene ble deretter sammenholdt med rettsbøkene i OVS. Det ble funnet tilhørende rettsbeslutning i praktisk talt alle saker som ble undersøkt. Så langt det lot seg kontrollere var også opp- og nedkobling blitt foretatt i samsvar med rettens tillatelse – også i saker som hadde gått over lengre tid med grunnlag i nye beslutninger. I noen få enkeltsaker lot det seg ikke gjøre å finne frem til noen sak eller rettsbeslutning. Utvalget fant ikke tilstrekkelig grunn til å undersøke disse tilfellene ytterligere, særlig i betraktning av at de håndskrevne protokollene kunne gi mange feilkilder.

Resultatet av undersøkelsene ga ikke grunn til å gå inn på Telenors praksis for håndtering av opplysninger i telefonkontrollsaker før 1997, som departementet hadde bedt utvalget vurdere. Spørsmålet hadde uansett liten aktualitet etter at Telenor innførte nye regler med virkning fra 1. september 1997. Foruten detaljerte prosedyreregler for kontakt mot politiet, innbefatter disse reglene bl a krav om ensartet protokollføring, og om innsendelse til sentral sikker-

hetsmyndighet av protokollene etter nærmere kriterier. Bedriftens tidligere praksis på området var også blitt gjennomgått og evaluert av et eksternt utvalg ledet av advokat Ellen Moe før regelendringen i 1997.

Opphevelse av utvalgets kjæremålsadgang

Ved lov 3. desember 1999 nr 82 ble det gjort endringer bl a i straffeprosessloven, som utvider adgangen til å drive skjult etterforskning. Flere typer tvangsmidler kan benyttes uten samtidig underretning til den mistenkte, og adgangen er ikke lenger forbeholdt spesielle typer kriminalitet. For å ta i bruk slike metoder kreves som hovedregel beslutning av forhørsretten.

I tilknytning til disse endringene er det innført en generell ordning med oppnevning av forsvarer for den mistenkte allerede fra politiets begjæring innkommer forhørsretten. Som følge av dette er EOS-utvalgets kjæremålsadgang vedtatt opphevet.

Utvalget er generelt positiv til en ordning med forsvareroppnevning. Det gir en ren partsrepresentasjon på alle trinn av saken. Utvalget har i 1999 brukt kjæremålsadgangen i ett tilfelle, som gjaldt telefonavlytting. Kjæremålet ble tatt til følge. Dette var første gang utvalget benyttet seg av kjæremålsadgangen.

Ut fra sin erfaring ser utvalget at det i saker om rikets sikkerhet kan oppstå et problem når det gjelder forsvarernes muligheter for innsyn i rettspraksis etter den nye ordningen. Rettsavgjørelser vil regelmessig være gradert, også i anonymisert form. Og rettsavgjørelser på dette området er i dag ikke samlet noe sted, annet enn eventuelt i OVS. Samtidig vil det være vanskelig å ivareta den mistenktes interesser på en god måte uten innblikk i rettspraksis. Utvalget har gjort Justisdepartementet oppmerksom på denne problemstillingen, og har påpekt at det kan være behov for et arkiv over rettspraksis i anonymisert form som kan være tilgjengelig for forsvarere når de arbeider med en sak.

Utvalget gjør oppmerksom på at etter opphevelsen av kjæremålsadgangen (§7 i kontrollloven), bør også § 7 siste ledd i utvalgets instruks oppheves.

4. FORSVARETS SIKKERHETSTJENESTE

Inspeksjoner, generelt om kontrollen med tjenesten

Utvalget har i 1999 gjennomført 4 inspeksjoner i FO/S. I tillegg har utvalgets leder og sekretær hatt møter i FO/S i forbindelse med behandling av enkeltsaker.

Det er gjennomført inspeksjon av personellsikkerhetstjenesten ved Vernepliktsverket i Harstad, og ved Distriktskommando Nord-Norge i Harstad. Videre er det gjennomført inspeksjon av personellsikkerhetstjenesten hos Fylkesmannen i Møre og Romsdal og Fylkesmannen i Vestfold.

Utvalget har fortsatt sin praksis med å ta stikkprøvekontroller blant ikke påklagede klareringsnektelser, i tillegg til den rutinemessige gjennomgangen av klageavgjørelser som skjer ved hver inspeksjon i FO/S. Dette har vist seg å være en effektiv kontrollmetode, som gir godt innblikk i praksis ved de underliggende klareringsmyndighetene. Det kan trekkes et skille mellom vernepliktsklareringer og andre klareringssaker. Vernepliktsverkets avdelinger har store saksantall, og må behandle sakene puljevis (kontingentvis). Det er samtidig her man har de fleste nektelsene, og det er her det kan være vanskeligst å overholde kravet om individuell vurdering. Utvalget vil legge større vekt på disse sakene i det videre kontrollarbeidet.

Den nye sikkerhetsloven har ennå ikke trådt i kraft. Det er arbeidet med forskrifter til loven som tar tid. Forsvarsdepartementets siktemål er nå at loven skal tre i kraft senest 01.01.2001. Regelsituasjonen innenfor personellsikkerhetstjenesten er dermed fortsatt noe uklar.

Med virkning fra 01.01.99 ble antall klareringsmyndigheter i Forsvaret redusert, dels pga omorganiseringer, dels pga ønske om å unngå enheter med få saker pr år. Uten et visst saksvolum er det vanskelig å opparbeide og holde vedlike kompetanse. Det er derfor grunn til å anta at omleggingen har bidratt til å høyne kompetansen og øke kvaliteten på saksbehandlingen. En viss reduksjon er foretatt også på sivil sektor. Utvalget har forstått at det på denne sektoren vil bli gjennomført ytterligere reduksjoner når sikkerhetsloven har trådt i kraft.

Utvalget har ikke avdekket forhold ved FO/S eller underlagte militære klareringsmyndigheters saksbehandling, arkivhold eller avgjørelser som i 1999 har gitt grunnlag for kritikk eller anmerkninger.

Klagesaker

Utvalget har i 1999 mottatt 5 klager på nektelse eller tilbakekall av sikkerhetsklarering. Disse sakene har tildels vist seg arbeidskrevende. Det dreier seg om forvaltningsavgjørelser hvor det kan oppstå spørsmål vedrørende krav til saksforberedelse, begrunnelse og partsinnsyn, foruten realiteten. Det er avsluttet 3 saker i 1999. Utvalget har ikke i noen av disse sakene funnet grunnlag for å uttale kritikk.

Tjenestesak og klarerings sak

Utvalget har tidligere påpekt at det kan være en nær sammenheng mellom tjenestesak og klarerings sak i tilfeller hvor sikkerhetsklarering er et vilkår for å inneha visse stillinger. Utvalget ser fortsatt saker som reiser slike problemstillinger. I enkelte saker anfører også klageren at saken egentlig ikke gjelder hans sikkerhetsmessige skikkethet, men at reglene om klarering misbrukes for å løse en personalkon-

flikt. Saksbehandlings- og prosedyrereglene i klaringssaker er betydelig enklere og mer «effektive» enn de som gjelder i arbeidslivet for suspensjon og oppsigelse mv fra stilling. Kriteriene for sikkerhetsklarering er samtidig svært skjønsmessig utformet, og ettersom anførselene i slike tilfeller retter seg mot arbeidsgiverens motiver, er dette ikke enkle problemstillinger å gå inn i. FO/S er for øvrig meget vel kjent med denne problemstillingen og muligheten for misbruk. Utvalget har en løpende dialog med FO/S om generelle spørsmål som denne type saker reiser.

Fakta grunnlaget ved avgjørelser om sikkerhetsklarering

I årsmeldingen for 1998 opplyste utvalget at det hadde tatt opp med FO/S en del spørsmål i tilknytning til klareringsmyndighetenes bruk av opplysninger fra POTs registre. Bakgrunnen var noen enkelt saker som kunne gi inntrykk av at klareringsmyndighetene ikke ba om utfyllende informasjon, selv om registeropplysningene fremstod som svært generelle og lite informative.

I svar til utvalget opplyste FO/S at man ber OVS om utdyping hvor registeropplysningene er knappe og lite konkrete, dersom opplysningene kan være avgjørende for klareringsspørsmålet. Dette kan skje i flere omganger dersom det vurderes som nødvendig. FO/S ga også en redegjørelse for saksbehandlingsprosedyrene i slike tilfeller.

Utvalget fant ikke grunn til å gjøre mer med saken. Men den reiser spørsmål om saksbehandlingen både i OVS og hos klareringsmyndighetene når det gjelder presentasjon og bruk av registeropplysninger fra POT i klareringssammenheng, og det er grunn til fortsatt å være oppmerksom på problemstillingen.

Personellsikkerhetstjenesten ved sivile etater

Det er i 1999 foretatt inspeksjon av personellsikkerhetstjenesten hos Fylkesmannen i Møre og Romsdal, og hos Fylkesmannen i Vestfold. Ved begge embeter fant utvalget grunn til å påpeke enkelte forhold når det gjaldt arbeidet med makulering av negative personopplysninger i uaktuelle saker, og med praksis for innmelding av klareringsavgjørelser til departementet. Disse forholdene ble det gjort oppmerksom på i brev til embetene etter inspeksjonene, men forholdene var ikke av en slik karakter at det var grunnlag for annen oppfølging. Utvalget la vekt på at personellsikkerhetsdirektivene er under revisjon i forbindelse med utarbeidelse av forskrifter til sikkerhetsloven. Det ble også lagt vekt på at bestemmelsen i gjeldende direktiv om innmelding av klareringsavgjørelser innen den sivile forvaltning, ikke synes å ha vært i bruk i særlig grad.

5. FORSVARETS ETTERRETNINGS- TJENESTE

Inspeksjoner, generelt om kontrollen med tjenesten

Utvalget har i 1999 gjennomført 2 inspeksjoner i FO/E, og av Forsvarets stasjoner i Kirkenes og Vardø. I tillegg har utvalgets leder og sekretær hatt møter i FO/E i forbindelse med behandling av generelle spørsmål vedrørende utvalgets kontroll med og innsyn i tjenesten. Utvalget samlet har hatt to møter i FO/E hvor innsynsspørsmål har vært drøftet og hvor det er gitt orienteringer om deler av tjenestens virksomhet.

1999 har vært preget av arbeid med spørsmål omkring utvalgets innsyn i etterretningstjenesten, og andre sider ved kontrollopplegget. Det er ikke avdekket forhold eller tatt opp saker av eget tiltak hvor det er funnet grunnlag for å rette kritikk mot tjenesten.

Klagesaker

Det har i 1999 ikke innkommet klager som har rettet seg mot Forsvarets etterretningstjeneste.

Utvalgets innsyn i etterretningstjenesten

I årsmeldingen for 1998 tok utvalget opp et saks-kompleks mellom Forsvarsdepartementet, FO/E og utvalget som gjaldt utvalgets innsyn i etterretningstjenesten. Ved behandlingen av årsmeldingen i juni 1999 ga Stortinget føringer på hvordan utvalget bør praktisere innsynsretten, som utvalget har tatt til etterretning, og det ble etablert en ordning for håndtering av eventuelle tvister om innsyn i etterretningstjenesten. Utvalget har etter Stortingets behandling, sammen med FO/Es ledelse, gått grundig inn i de problemstillinger som foranlediget saken. Med utgangspunkt i Stortingets behandling arbeides det nå planmessig for å etablere et innsyn og et kontroll-opplegg som er tilfredsstillende i forhold til de oppgaver utvalget er pålagt etter lov og instruks, og som

ivaretar særlige konfidensialitetshensyn i denne tjenesten.

6. ERFARINGER MED KONTROLLVIRKSOMHETEN, ADMINISTRATIVE FORHOLD

Erfaringer med kontrollvirksomheten

Det er utvalgets oppfatning at det innenfor de rammer som er lagt utøver en reell kontroll, og at samarbeidet med samtlige tjenester fungerer tilfredsstillende. Det er utvalgets erfaring at det fra ledelsen i tjenestene vises vilje til samarbeid og åpenhet. For å unngå at kontrollen blir for rutinepreget og forutsigbar, bør det vurderes å benytte uanmeldte inspeksjoner i en viss grad såfremt det kan gjøres innenfor rammen av gjeldende lov og instruks.

Utvalget ser det som nyttig å utveksle erfaringer med kontrollorganer i andre land med sammenlignbare systemer som vårt, og legger opp til å bruke noe tid og ressurser på dette. Utvalget er relativt nyetablert og det skal dekke et bredt felt. Tilstrekkelig konkret og praktisk innsikt i kontrollmetoder kan vanskelig skaffes på annen måte enn gjennom møter med andre lands kontrollmyndigheter.

Administrative forhold

Utvalget flyttet i november 1999 til nye lokaler i Nedre Vollgate. Lokalene er sikkerhetsmessig godkjent for møteavvikling og dokumentoppbevaring, og gir langt bedre arbeidsforhold for sekretariatet og utvalgets medlemmer. Utvalgets driftsutgifter vil etter flyttingen bli noe høyere enn tidligere på grunn av økt lokalleie og fordi administrative tjenester i større grad belastes utvalgets eget budsjett. Utvalgets utgifter i 1999 har vært kr 2 417 000.

Ass. kontorsjef Hakon Huus-Hansen hos sivilombudsmannen har i 1999 hatt oppgaven som sekretær for utvalget, mens konsulent Lise Enberget fra Stortingets administrasjon har hatt ansvar for de kontormessige gjøremål.

Oslo, den 22. mars 2000.

Leif Mevik

Oddrunn Pettersen

Svein Grønnern

Elsa Eriksen

Stein Ørnhoi

Agnes Reiten

Kjersti Graver

Hakon Huus-Hansen